

GRADONAČELNIK BANJALUKE OKRUŽEN SUMNJIVIM LICIMA DRAŠKO STANIVUKOVIĆ I 40 RAZBOJNIKA

Draško Stanivuković ne bira društvo pa se često može vidjeti sa osobama iz kriminalnog miljea. Svi znamo da su gosti u njegovoj vili biliu krimi krugovima „čuvana“ braća Ćulum, pobro poznata policijama ne samo u BiH, regionu, već i Njemačke, ali i Švajcarske, koja ih traži zbog sumnje u trgovinu ljudima i međunarodne prostitucije. Nisu rado viđeni gosti n i drugim zemljama, što Stanivukovića, nažalost, ne brine. Faktor donosi informacije o nekoliko vrlo zanimljivih likova koji se vole družiti i fotografisati sa gradonačelnikom Banjaluke.

ALEKSANDAR PALAČKOVIĆ

Posljednji i nizu sumnjivih lica, kojima se okružio Draško Stanivuković je Aleksandar Palačković. Često se na društvenim mrežama pojavljuju fotografije njih dvojice. Ništa sporno, čovjek voli i podržava rad gradonačelnika, ali se radi o licu kriminalne prošlosti. Naime, policija je još 2019. godine u Melini kod Banjaluke otkrila laboratoriju za proizvodnju marihuane, a zbog sumnje da je umješan u ove nezakonite narko radnje uhapšen je upravo Aleksandar Palačković. Na teret mu je stavljeno da je počinio krivično djelo neovlaštena proizvodnja i promet opojnih droga. O navedenom slučaju bio je upoznat dežurni tužilac Okružnog javnog tužilaštva Banja Luka, koji je naložio da se u redovnoj proceduri, nakon kompletiranja i dokumentovanja predmeta, dostavi izještaj protiv osumnjičenog za krivično djelo neovlaštena proizvodnja i promet opojnih droga, saopšteno je tada iz Policijske uprave Banja Luka.

SLUČAJ MALOLJETNIČKE PROSTITUCIJE U DERVENTI

Faktor je ranije pisao da je, u pokušaju da napravi otklon od afere „video-snimak eksplicitnog sadržaja“, tokom fingiranja ljubavnog „druženja“ sa pjevačicom Tanjom Savić, gradonačelnik Banjaluke viđen u društvu lica iz Dervenete, koji su osuđivani zbog krivičnog djela maloljetničke prostitucije. U pitanju je dobro poznati slučaj, koji je prije petnaestak godina potresao ne samo Derventu nego i cijeli region. Nakon odsluženja kazne, pisali su mediji, presuđeni u ovom slučaju postali su „biznismeni“, a kako se ispostavilo vole društva poznatih estradnih dama, pa su fotografisani zajedno sa Tanjom Savić i gradonačelnikom Stanivukovićem u njihovom objektu u Derventi.

BRAĆA ĆULUM

Veliku buru pred izbore 2020. godine izazvala je fotografija Draška Stanivukovića u društvu braće Ćulum. Mediji godinama pišu da se radi o kriminalcima velikog kalibra, od kojih je jedan, Nermin, nedavno uhapšen u Hrvatskoj, a zabranjen im je ulazak u Njemačku. U Banjaluci su hapšeni nekoliko puta, oduzimani su im skupocjeni automobili, a njihova moto organizacije United Tribuns proglašena je nacionalnom prijetnjom za BiH. Sve to nije bilo dovoljno, pa ih je Stanivuković primio u svoju vilu na Petrićevcu. Nemušto se branio da je sve foto montaža, a kad je doveden pred svršen čin priznao je da „mnogo ljudi dolaze u njegovu raskošnu vilu da se fotografišu“. Kao je tako lako uštetati u bilo koji raskošni objekat, kad ga usput zapazite. To što je Stanivuković tvrdio da su Ćulumi vjerovatno došli zbog fotografisanja baš kod njega, a već su prošli posla svijeta, nećemo komentarisati. Osim što je zajedno sa njima na fotografiji u rukama držao malo djeteta. E to je za svaku kritiku. Ali, nisu i jedine. Nastaviće se...

I.J.

FAKTOR
Izdavač:
A Media d.o.o
Gundulićeva 33/4
Banja Luka

direktor: Dražmi Miskin
glavni i odgovorni urednik: Nenad Trbić
redakcija: info@faktormagazin.ba, desk@faktormagazin.ba
marketing: marketing@faktormagazin.ba
faktormagazin.ba

štampa i distribucija: N.I.G.D. Nezavisne novine, Banja Luka

Novine FAKTOR su upisane u Registar javnih glasila RS pod rednim brojem 697 po rješenju broj 07.06/053-46/21-2

Sedmično izdanje, svakog četvrtka, latiničnim pismom

Milorad Dodik
@MiloradDodik

Narodna Skupština Republike Srpske mora zauzeti stav po pitanju davanja agremana njemačkom ambasadoru i zato ću pokrenuti mehanizam zaštite vitalnog nacionalnog interesa Republike Srpske.

14:16 · 05 sep 22 · Twitter for iPhone

Milorad DODIK

Narodna Skupština Republike Srpske mora zauzeti stav po pitanju davanja agremana njemačkom ambasadoru i zato ću pokrenuti mehanizam zaštite vitalnog nacionalnog interesa Republike Srpske.

UPravuSte
@optimisticnosam

Veš mašina kupljena 01.09.2017 sa garancijom od 5g, crkla danas

UPravuSte

Veš mašina kupljena 01.09.2017 sa garancijom od 5g, crkla danas.

Mirjana Vračar
@Alerheia

Banjaluka puna pasa lualica koliko ih volite dušice jedne prenježne.

21:36 · 06 sep 22 · Twitter for Android

Mirjana Vračar

Banjaluka puna pasa lualica koliko ih volite dušice jedne prenježne.

Ovako se to radi!

Jer volimo Srpsku!

Prvih sedam dana predizborne kampanje uoči oktobarskih izbora pokazali su da jedino SNSD radi ozbiljno, sistematski i da je obavio pripreme na terenu. Veliki stranački skupovi na Kastelu, a zatim u Doboju, potvrdili su moć najveće stranke i najozbiljnijih kandidata za pojedinačne funkcije. S druge strane, opozicija, koju su već prozvali „autobus koalicija”, djeluje kao raštimovani orkestar. Navodni dogovor ključnih ljudi opozicije ne sprovodi se u praksi.

Draško Stanivuković je definitivno solo igrač, dok je Jelena Trivić potpuno podbacila, prije svega fotošop kampanjom, ali i činjenicom da je bliža SDS-u nego matičnom PDP-u! Ostale manje stranke pokušavaju potvrditi svoje relativno dobre pozicije u takođe manjim sredinama, ali je primjetno da mnogi od njih imaju definitivni pad podrške i višak novca.

NADMOĆ SNSD-a

Stranački skupovi SNSD-a u Banjaluci i

Doboju ponovo su u prvi plan izbacili doradinaciju te stranke na političkom podnebu Srpske. Procjenjuje se da je u Banjaluci bilo oko 20.000 ljudi, iako je neko stranačkom šefu Miloradu Dodiku dobio da je prisutno 13.500, vjerovatno pokušavajući da malo smanji entuzijazam ili čak da se na neki način obmane prvi čovjek stranke. Već po običaju, opozicioni mediji su pokušavali umanjiti značaj skupa na Kastelu, otrećanom pričom o autobusi-

ma, namjerno zaboravljajući činjenicu da se nije radilo o lokalnom, banjalučkom, događaju, već o predstavljaju kandidata iz cijele Republike Srpske. Ni ti spinovi nisu umanjili grandioznost ovog skupa, a SNSD je pokazao „biračko oružje” koje trenutno ima. Slično je bilo i u Doboju.

DOBOJSKI ŠAMPIONI

Više hiljada ljudi na gradskom stadionu i preko 2.000 ispred objekta, koji nije mogao da primi sve pristalice potvrdili su da SNSD nema kon-

kurenciju. Organizacija, koja okupi 8.000 osoba na početnom stranačkom skupu, definitivno pokazuje da SNSD u ovoj izbornoj jedinici može očekivati najbolji rezultat do sada. Stranački skupovi SNSD-a u drugim mjestima takođe su dobro posjećeni. Posebno iznenađuje Banjaluka za, koju, opet, opozicioni mediji tvrde da je loša po vladajuću stranku. Osim odaziva članstva i građana važna je i dobra atmosfera. Sad se već može reći da se SNSD definitivno vraća u Banjaluku.

AUTOBUS KOALICIJA SLABO VOZI

Ko to tamo OPET GUBI?

Što se tiče PDP-a, na površinu je već prvih dana predizborne kampanje isplivalo sve što se guralo pod tepih mjesecima i o čemu je, između ostalih pisao i Faktor. Toliki je animozitet između Draška Stanivukovića i Jelene Trivić da je kandidat PDP-a za predsjednika Republike Srpske kampanju počela u Bijeljini sa SDS-om, dok je ostatak partije uključujući i dvojicu predsjednika, Branislava Borenovića i počasnog, Mladena Ivanića, glumio publiku, odnosno bili su statisti u kampanji Draška Stanivukovića u Banjaluci. Tužno je to, moj profesore...

AUTOGOL IZ SLOBODNOG UDARCA

Kad smo kod Stanivukovića, od nezrele osoba i političara se moglo i očekivati da natjera svoje poslušnike da mu uzvikuju parole dok on izigrava golmana, iako se kandiduju za najveći zakonodavni dom. Nama je teško zamisliti ove loše glumce (izvinjavamo se svim aktivnim glumcima, zbog lošeg poređenja), u Narodnoj skupštini Republike Srpske, iako je i zgrada na Trgu jasenovačkih žrtava svašta već izdržala, ali na kratke staze. Oni su školski dokaz da se Draškovim parama ne može sve kupiti. U Banjaluci, ali i šire i Stanivuković i njegova svita, u loše zamišljenom predizbornom spotu, izazivaju podsmjeh i pitanje šta oni mogu da odbrane, ali i zbog vidljivog snebivanja ženskog dijela „fudbalskog tima” i očite sreće, jer ih mladi tajkun nije natjerao da se valjaju u blatu, bukvalno, već već to figurativno rade mjesecima. Na zajedničkim

tribinama sa Šarovićem i Trivićkom, „propali golman” bez programa i plana kojim bi se obratio građanima, pojavljuje se samo tamo gdje vidi lični interes. PDP još nije imao ozbiljan skup u Banjaluci. Podijeljeni u dva autobusa, jedan Draškov, a drugi ostatka PDP-a slikovito pokazuju u kakvom se stanju nalazi ova partija. Što se tiče Banjaluke, vrijedno spomena je i to što i Milko Grmuša, vrlo aktivni odbornik PDP-a, vodi solo kampanju mimo Draška Stanivukovića sa kojim se razišao po brojnim pitanjima.

PRLJAVA KAMPANJA

Rijetko je kad zabilježen slučaj da se uzimaju obilježja drugih partija i koriste u predizbornim spotovima svoje stranke. To su, ipak, uradila dvojica rijaliti igrača ovdašnje političke scene, Draško Stanivuković i Nebojša Vukanović, u nedostaku materijala o svojim konkretnim ciljevima, programu i idejama kada je u pitanju republički nivo vlasti. Ova

nezabilježena praksa je i mimo izbornih pravila pa se očekuje da reaguje Centralna izborna komisija (CIK) BiH. Do sada smo imali kampanje u kojima se "blate" protivnici, ali da se na najniži način koriste zvanični simboli druge stranke, uz najpogr-

nije vrijeđanje - nije zabilježeno. Na to sve Draško Stanivuković opet u spotovima koristi statiste - glumce, osobe sumnjive prošlosti, koji su posljednjih mjeseci bili i njegovi „batinaši”, likovi koji su dolazili na skupove protivnika i prijetili građanima. Pravo lice tzv.promjena koje su donijeli prije dvije godine u Banjaluci! V.Š.

Sanja Vulić o stanju i odnosima u BiH

Napadati nećemo, ali braniti se znamo!

Sanja Vulić, kandidat SNSD-a u Izornoj jedinici 2 za Parlamentarnu skupštinu BiH, ne sumnja u pobjedu svoje stranke. Podsjeća da opozicija nema ni program, ni kandidate koji mogu ozbiljnije ugroziti ono što su socijaldemokrati izgradili i na čemu insistiraju kada je u pitanju opstanak Republike Srpske. Milorad Dodik i Željka Cvijanović ostaju na čelnim pozicijama, a glasači će 2. oktobra prepoznati ko je vjera, a ko nevjera, uvjerava Sanja Vulić.

„Milorad Dodik će biti predsjednik Republike Srpske, i u to sam sigurna koliko i u činjenicu da opozicija nema šta da traži u trci za čelnog čovjeka Srpske”, kaže Sanja Vulić, jedno od najprepoznatljivijih lica SNSD-a. Dodaje da se njeno mišljenje temelji na ljudskim, objektivnim i argumentovanim stavovima. Vulićeva podvlači da je aktuelni politički trenutak izuzetno komplikovan i težak, ali da nijednom predsjedniku Srpske u određenim momentima nije bilo lako da prebrodi krize. Međutim, smatra ona, ovo je momenat kada se hoda po oštrici koja znači biti ili ne biti. Miloradu Dodiku se, kaže, mora vjerovati, kako bi pobijedio u žestokoj igri za spas i očuvanje Republike Srpske.

FAKTOR: Prije par dana u Vašem gradu, Doboju, održan je veličanstven miting. Mislite li da zaista imate podršku tolikog broja ljudi, jer se predizborni skupovi nastavljaju, a neki tvrde da se ljudi vode iz grada u grad kako biste dobili na masovnosti?

VULIĆ: Pogledajte snimak iz Doboja, i ako nađete u masi nekoga ko nije sa područja grada Doboja, svaka vam čast. Pri tome ne mislim na goste koji su sjedili u svećanoj loži, niti kandidate iz drugih gradova. Da, osam hiljada Dobojljija je izašlo sa podrški Dodika, Cvijanovićevu i obje liste kandidata SNSD-a. I sam Milorad Dodik je rekao da se naježio kad je prošao kroz tu masu ljudi koji su ga pozdravljali. S druge strane, ako mislite na Banjaluku, pa sasvim je normalno i uobičajeno da početak kampanje u najvećem gradu Srpske pozdrave članovi i simpatizeri iz cijele naše zemlje. Uostalom, pogledajte tzv. baklju demokracije, SAD, u kojima je predizborna kampanja jedan veliki putujući cirkus u koji se troše ogromna sredstva, uključujući i plaćene glumce i one koji uzvikuju parole. Mi to ne radimo. Svi naši skupovi su snimljeni i objavljeni, pa pogledajte nastavak priče u Brodu,

Derventi... Pažljivijem posmatraču će sve biti jasno.

FAKTOR: Kakve su onda šanse opozicije, i zašto se govori da je ovo jedino od najtežih izbornih bitaka u zadnje dvije decenije?

VULIĆ: Šanse opozicije su takve kakava je i opozicija. Neartikulisane i pomalo histerične u svom nastupu. Evo da govorim o gradu u kome živim. SDS je praktično nevidljiv, a popularnost jednog Mirka Šarovića katastrofalna. PDP se apsolutno ponaša u skladu sa mojom drugom rečenicom, jer su TAKO okarakterisane osobe koje predstavljaju ovu stranku i na republičkom i na lokalnom nivou. O ostalima procijenite sami, na osnovu broja ljudi koje okupe na svojim tribinama. Nije to jedino mjerilo, jasno mi je, ali je jedno od najmjerodavnijih. E sad, teško je jer ti ljudi, svjesni da nemaju podršku u narodu, traže spas u stranom faktoru i njihovom uticaju, panično traže izmjene izbornog procesa i mogućnost da spriječe ono što će se desiti. Ali, mi ćemo stisnuti zube, i mirno i argumentovano idemo do pobjede.

FAKTOR: Idete ka funkciji na BiH nivou. Smatrate li da će se aktu-

elna kriza u svijetu i Evropi odraziti na politički rad kod nas i još više zaoštriti odnose?

VULIĆ: Prisutan je ogroman međunarodni pritisak na Republiku Srpsku u zajedničkim institucijama, i mišljenja sam da će se još i pojačavati. Dokle god se sprovodi bošnjački koncept

koji želi apsolutnu vlast u BiH, trajaće i kriza. Žalosno je i to da, umjesto da se bavimo dobrobitima naše zajednice, gledamo u tuđe dvorište i nadamo se nečijem porazu ili pobjedi da bismo prosperirali. Ali, SNSD će uvijek biti na pravoj strani istorije i današnjeg trenutka, a Republika

Srpska nam je iznad svega. Napadati nećemo, ali braniti se znamo. Jednom smo popustili i zbog dobre volje i mira vratili se u institucije. Ovaj put, možda će biti neophodan kompletan reset postojećeg stanja i odnosa u BiH.

I.T.

PRIJETNJE I PRITISCI

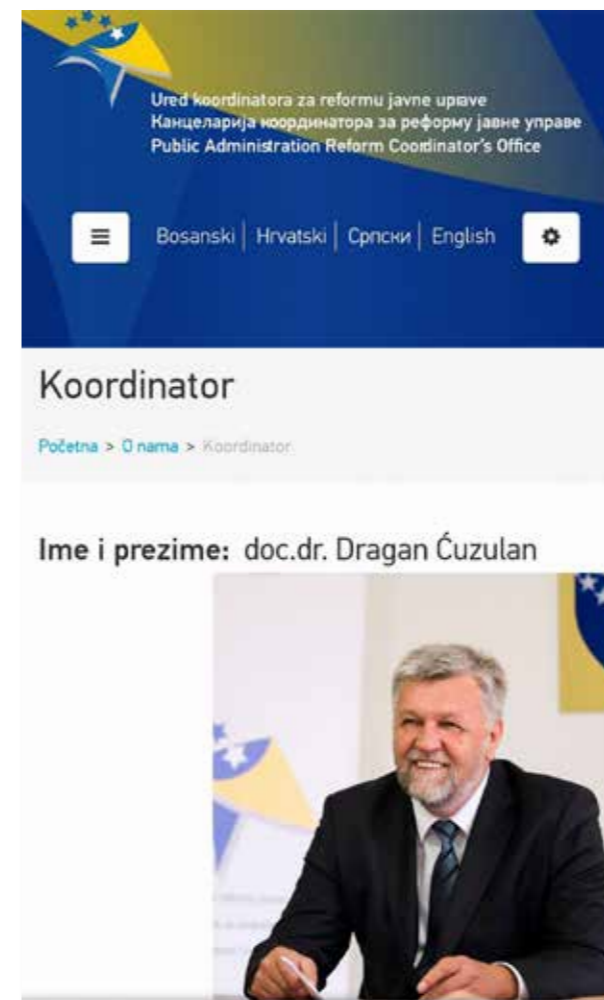
Vulić: Kada kažem da se vrše pritisci i upućuju prijetnje Miloradu Dodiku, onda to kažem sasvim ozbiljno. Svjesni smo toga da se i strani faktor i domaći kolaboracionisti po svaku cijenu žele riješiti onih koji su im prepreka, a nemaju argumenata da ih demokratski pobiju i pobijede. I sama sam na svojoj koži osjetila prijetnje, i jedno vrijeme sam ih ignorisala, ali sam upozorena da ne treba biti previše opušten. Zato vodim računa o bezbjednosnim procjenama, ali nijednog momenta nisam ustuknula niti se povukla ako smatram da nešto treba da kažem ili učinim. Politika i bavljenje njome jeste moja strast, ali samo zbog toga jer mi omogućava da činim dobro i utičem na krupnije pomake. Uz to, radim rame uz rame sa ljudima koji nemaju ni straha, ni nedoumice, i to mi daje dodatnu snagu.

Opozicija već skuplja kablove i gasi svjetlo

Početak kampanje ne obećava, kada je u pitanju SDS, PDP i druge opozicione stranke. Na zajedničkoj tribini na Palama, koja je trebalo da okupi građane iz četiri opštine, a organizovale su je tri stranke, jedva da je bilo prisutno 200 građana. Zanimljivo je i da je Nebojša Vukanović tražio da se za njega glasa, što su kiselim osmjesima dočekale njegove kolege iz SDS-a i PDP-a, svjesni da će im Trebinjac „uzeti“ glasove. Posebno svojoj nekadašnjoj radnoj kolegici sa BN televizije, Slađani Jašarević, koja još uvijek obavlja posao za Vladu Trišića, pa onda malo za Mirka Šarovića, a onda grli i Jelenu Trivić...

Budući da opozicija ima zajedničke kandidate samo za dvije funkcije, predsjednika Republike Srpske i srpskog člana Predsjedništva BiH, jedni su drugima konkurencija kada su u pitanju poslanički mandati. O tome svjedoči i status na društvenim mrežama SDS-a, gdje o skupu na Palama govore samo iz svog ugla. Ni jednom riječju nije pomenut Nebojša Vukanović, ali i prisutni PDP-ovci, a indikativno ni SDS-ova Aleksandra Pandurević.

ALUMINA OGOLILA RAT HERCEGOVACA

Nije samo na Palama bila loša atmosfera. Opozicioni skup u Zvorniku potvrdio je nagađanja o sukobu Vukote Govedarice i Nebojše Vukanovića. Opšti rat za glasove bio je bitniji od prava radnika Alumine. Vukota Govedarica je sada ugrožen od, kako Vukanović za sebe kaže, političara u pokušaju, u čijem je stvaranju i sam učestvovao. Vukanović je ranije na njegov prijedlog dobio mjesto savjetnika Mladena Bošića, dok je bio zamjenik

predsjedavajućeg Predstavnicičkog doma Parlamentarne skupštine BiH. Potom ga je progurao na listi SDS-a i promocijom pomogao da dobije mjesto poslanika u Narodnoj skupštini Srpske. Danas je Vukanović njemu, a ne SNSD-u, glavni politički neprijatelj, koji bi ga mogao ostaviti bez glasova u rodnoj grudi. Što bi narod rekao - vratio mu se zemo k'o buimerang, i to baš kada mu to najmanje treba, sudeći po rasulu u tamošnjem SDS-u.

ĆUZULAN IZBAČEN IZ GLAVNOG ODBORA

Politički mentor Vukote Govedarice i nekadašnji generalni sekretar SDS-a Dragan Ćuzulan izbačen je iz Glavnog odbora stranke izričitim naređenjem Mirka Šarovića, koji je nekoliko dana prije 23. juna na-

pravno ocijenio da je Hercegovac „neposlušan“. Ćuzulan je jedan dan dobio poziv da dođe na sjednicu Glavnog odbora SDS-a, a već narednog dana stigla mu je odluka o poništenju odluke predsjednika o njegovom kooptiranju u Glavni odbor. Završio je političku karijeru po prin-

cipu „dođi mi, ne dođi mi“. Ćuzulan je među glavnim SDS-ovcima sakrivenim po dubini kada su u pitanju funkcije na nivou BiH, koju nije napustio od 2014. godine, iako im je davno istekao mandat koordinatora za reformu javne uprave u BiH.

O.I.

GOVEDARICA PROTIV ŠAROVIĆA

Vukota Govedarica nema problem samo sa Nebojšom Vukanovićem, već i Mirkom Šarovićem. Sada ponavlja da je njegova greška to što je Šaroviću predao kandidaturu 2019. godine. Taj njegov potez odredio je sudbinu stranke i mnogih njenih članova, posebno Milana Miličevića.

ELEK „ZVIJEZDA“ SDS-a I PDP-a

Iako se očekivalo da će se opozicija tokom predizbornih skupova prvenstveno obrušiti na lidera SNSD-a Milorada Dodika, jer napad na njega im je sigurna karta da će se pojaviti u medijima, na Palama je to izostalo. Na tribini na Palama najviše su pominjali Nedeljka Eleka?!

FOTOŠOP KATASTROFA

PRONAĐI 5 RAZLIKA

Vizuelna kampanja kandidata PDP-a za predsjednika Republike Srpske Jelene Trivić malo je reći šokirala je građane. Reakcije se ne stišavaju, nakon što je profesorica osvanula na bilbordima toliko isfotošopirana da ju je malo ko prepoznao. Gotovo da se zaigrala poput njene imenjakinje, Jelene Karleuše, koja zna da izazove i strah, ukoliko je vidite iza kamere i foto objektiva.

Zašto je Jelena Trivić igled odjednom postao važan, lako će objasniti stručnjaci za govor tijela i komunikaciju. Vizuelnim intervencijama prikrivao se, kažu, njen uobičajeni izvještačeni osmijeh, budući da se malo ko sjeća prirodne reakcije Jelene Trivić u zabavnim situacijama. Stoga se pribjeglo „zaleđenom“ osmijehu, koji joj nije svojstven, a i ne odgovara ni njenom već viđenom temperamentu. Teško je slagati građane, u par dana kampanje.

KOJA TAKTIKA!

Osim što je potpuno neprepoznatljiva na bilbordima, Jelena Trivić iznenadila je birače pokušajem providne taktike, mada je u ovih mjesec dana scc dozvoljeno, ali ne mora da znači da je prihvatljivo. Naime, na njenim plakatima nema stranačkih obilježja, iako je zvanično kandidat PDP-a za predsjednika Srpske, kao što to piše i na glasačkom listiću, koji je popunjavati birači 2. oktobra. Na nedovoljno posjećenim skupovima predstavljena je i kao zajednički kandidat opozicije, ali to je već druga priča, u koju malo ko vjeruje, čim se ugasa svjetla reflektora i novinari i građani napuste poluprazne sale. Cilj Jelene Trivić je da sakupi glasove, tako što izbjegava PDP i pokušava se predstaviti kao nezavisni igrač iznad opozicionih podjela. PDP ne spominje ni u promotivnim spotovima, a loga i naziva te stranke nema ni na njenom predizbornom materijalu. I u istupima ne potencira svoju stranku, već se predstavlja kao solo igračica.

NEĆE U AUTOBUS

Taština je čudo, rekli bi dobri poznavaoći prilika u PDP-u. Trivićeva je odlučila da svoju kampanju počne sa skupu SDS-a u Bi-

jeljini, a ne sa ostatkom svoje partije u Banjaluci. Opet, to sve govori o njenoj sujeti i ratu sa Draškom Stanivukovićem. Nesretni Branislav Borenović, relaksiran što je na kompenzaciji i što sigurno dobija još jedan poslanički mandat, igra pod šatorima i drži se za sada Trivićeve i Mirka Šarovića. Od Draška Stanivukovića je zadužio drugi autobus i pokušava Trivićevu ugurati u njega, ali se ona za sada opire i radije se vozi u Šarovićevom automobilu.

TRAGIČARI U NAJAVI

Što se tiče posjećivosti skupova malo je ko očekivao veliki debakl opozicije u Palama, Čelincu, Šipovu... Na tribinama u ovim gradovima bilo je više kandidata nego građana, a još zanimljivije je da SDS-a u Banjaluci uopšte nema. Milan Radović se drži podalje od fijaska na okupljanjima, koja to i nisu, ako se ne računa nekoliko osoba koje sjede u polupraznim salama. Prema ranijim informacijama iz SDS-a, u Čelincu i Kotor Varošu očekivali su više od 2.000 glasova. Međutim skupovi, prije svega u Čelincu su pokazali da ako dobiju 200 glasova mogu biti srećni. Praznu dvoranu u ltoj lokalnoj zajednici, jer mu je to neko na vri-

jeme javio, izbjegao je Draško Stanivuković. Prošetio je gradom, napravio par fotografija i nestao. Ostavio je Jelenu Trivić, Mirka Šarovića i Milana Radovića

da lude. Međusobno ponižavanje tako je dobilo novu dimenziju. Ovde još treba primijetiti da u tom karavnu propasti, na prvim sjeđištima autobusa sjedi

i Miladin Stanić, koji se može vidjeti na svim drugim mjestima samo ne svom Prnjavoru. I to govori mnogo.

S.A.

Tribina Liste za pravdu i red u Kalinoviku foto: FB

MALE PARTIJE SA PUNO PARA

Ako je suditi po prvim danima kampanje primjetno je da se većina malih partija bori se za puko preživljavanje. Pojedinačno ima solidnih skupova po malim bazama ali jasno je da tu nema značajne priče. I to bez razlike koja je stranka u pitanju. Do 2 oktobra radiće lični interesi i dogovori za poslije izbora. Javnost svakako primjećuje da pojedine tzv. male partije imaju i ogroman novac. Prije svega Ujedinjena Srpska, kao i NDP Darka Banjca, SPS Gorana Selaka, ali DNS Nenada Nešića. Onaj ko pređe cenzus može računati na par poslanika i nadati se da će biti neki tas na vagi. Ko ne bude u vlasti, nestaje. Jednostavna je računica. Nebojša Vukanović okrenuo se sebi. Radi samo u Hercegovini, svjestan da vrlo teško može u drugim sredinama dobiti mandat, jer su mu kandidati potpuno nepoznati. Vješto koristi prilike i gdje mu dozvole da govori na skupovima opozicije te poziva da se glasa za njega i tako direktno otima glasove SDS-u i PDP-u.

Kod Stanivukovića rasvjeta javna, posao tajna

Sprema prevaraju od čak 24 miliona

Gradonačelnik Banjaluke Draško Stanivuković namjerava da prepusti privatniku sistem javne rasvjete u gradu, pod izgovorom navodne uštede, iako će zapravo samo omogućiti da tajanstveni partner iz Srbije zgrne milione na unosnom poslu, saznaje Faktor. Prema tvrdnjama upućenih izvora iz samog vrha Gradske uprave, pregovori sa jednom privatnom kompanijom iz Srbije, čiji naziv kriju kao zmija noge, već su u podmakloj fazi, a javni poziv za izbor partnera za 23,7 milion KM „težak“ posao, koji se upravo priprema, biće obična – farsa.

Draškov dogovor u četiri oka

Gradska administracija ovih dana priprema tendersku dokumentaciju za pomenuti posao, a javni poziv će, kako stvari trenutno stoje, biti raspisan na konoktorskih izbora, s obzirom na procjenu Stanivukovićeveog tima da bi mu ovaj „jarski“ posao mogao naštetiti u izborima.

Na prvi pogled, partnerstvo izgleda idealno: privatni partner će održavati i graditi novu mrežu javne rasvjete, uključujući zamjenu starih sijalica novim, štedljivim, dok će mu Grad plaćati naknadu za utrošenu električnu energiju, a partner zarađivati na osnovu ostvarene uštede. Prema nago-vještajima iz Gradske uprave, upravljanje javnom rasvjetom bi privatnom partneru bilo prepušteno na period od 15 godina što drugim riječima znači da će sistem u tom periodu biti u potpunosti u privatnim rukama.

Mijenjaju mrežu koja je u dobrom stanju?!

Međutim, „caka“ cijelog posla je u tome što u Banjaluci, praktično, ne postoji potreba za zamjenom sijalica, jer je mreža već sada u dobrom stanju i, kad je o gradskom

području riječ, sastoji se u najvećem dijelu od natrijum-halogen-skih sijalica koje ionako troše malo električne energije. Ovo partnerstvo bi, zaista imalo smisla da Banjaluka, kojim slučajem ima javnu rasvjetu sa živinim rasvjetnim tijelima, koje troše mnogo električne energije. Drugim riječima, ovaj posao je dobar za manje i siromašnije opštine, koje na zamjeni dotrajale rasvjete zaista mogu da ostvare velike uštede, ali ne i za Banjaluku koja, uglavnom, ima savremeni sistem rasvjete, tvrde izvori Faktora.

Milioni u igri

Poslije otvorenog povlađivanja krupnom privatnom kapitalu u stanogradnji, koja dobrano zaudara na korupciju, Stanivuković je sada prešao na javnu rasvjetu, što i nije neko čudo s obzirom na zvaničnu procjenu da je cijeli posao „težak“ čak 23,7 milion KM.

„Po svemu sudeći, i javni poziv za izbor partnera je svojevrsno izrugivanje principu transparentnosti, u koji je svojevremeno zaklinjao, jer je budući partner faktički već izabran. Radi se o jednoj privatnoj kompaniji iz Srbije, sa kojom se već dugo razgovara iza zatvorenih vrata. Ako je sve tako transparentno, kako se tvrdi, kako to da se javni poziv raspisuje samo da bi bila ispoštovana zakonska forma iako se zna da je partner već izabran?!“, ističu naši sagovornici.

B.V.

Bojan KRESOJEVIĆ

KRESOJEVIĆ SAUČESNIK

Takođe, sumnju u nečasne radnje budi i to što Stanivuković ne namjerava da za ovaj posao traži saglasnost Skupštine grada, nego planira da on lično izabere budućeg partnera Grada. To je otvoreno nagovijestio i gradski menadžer Bojan Kresojević koji je, po saznanjima Faktora, do grla umiješan u ovu mutljavinu. Dok Kresojević, koji se u dosadašnjem mandatu fokusirao isključivo na zbrinjavanje najužih članova porodice u gradska preduzeća, u javnosti tvrdi da nije riječ o javno-privatnom partnerstvu, zapravo je riječ upravo o tome – ovo je klasičan primjer JPP-a. Pravdajući svoju, neodrživu tvrdnju, Kresojević je ovih dana izjavio da „ovo nije javno-privatno partnerstvo nego samo usluga koju bi Grad plaćao firmi koja bi se birala putem tendera“. Putem „tendera“, za koje već imaju „partnera“, i to pod uslovima kojima nikome nisu poznati! Osim onima koji su se sa „partnerom“ dogovarali u četiri oka.

UŠTEDA BEZ UŠTEDE

Da je riječ o brutalnoj prevari, ukazuje i sama izjava gradskog menadžera Bojana Kresojevića koji tvrdi da bi Banjaluka zamjenom sijalica ostvarila uštedu od „50 do 80 odsto“, a da pritom nije spomenuo da je takva ušteda moguća samo u slučaju da rasvjeta počiva na starom, živinim sijalicama, a ne natrijum-halogenim, koje preovladavaju u sistemu. Banjaluka, naime, živine sijalice ima samo još u pojedinim ruralnim područjima, tako da je Gradu, zapravo, mnogo jefitnije da ih samostalno zamijeni modernijom rasvjetom, nego da milione trpa u džep privatniku. Osim ako to i nije cilj cijele „operacije“.

Zašto još jedino ja tražim pravdu za Davida?

Autor kolumne: Дани(ј)ел СИМИЋ

Počela je nova izborna kampanja, a da to nijesmo ni primjetili. Ipak, ne možemo krenuti u novo glasanje, dok ne riješimo neodgovorena pitanja sa izbora 2018. godine. Bar ja. Glavno među njima generiše noseći lajtmotiv prošlih. Parareligiozni politički pokret, sponzorisan iz inostranstva i razvijen na tragičnoj i nerazsvjetljenoj smrti, sa isključivom namjerom promjene vlasti u Srpskoj. Danas ga, kako sam prije četiri godine i tvrdio da će biti, niko više ne pominje. Nekad je pod njegovom etiketom gorila država, držale se vanredne skupštine. Sad je odbačen kao iskorištena higijenska gumica.

Osim što izbore po planu okupatorskog zaludivanja širokih narodnih masa imamo svake dvije godine, otkako se birača može lično naći u njegovom telefonu, ukoliko uplatite uciljani oglas nekoj američkoj društvenoj mreži, skidanje ograničenja na reklamiranje političkih partija i pojedinaca u ovaj posljednji mjesec nemaju puno smisla. I

za ove izbore ćemo imati sivu zonu i neriješeni status, kako u digitalnom svijetu tretirati „izbornu čutnju“. Ali, to je tehničko pitanje. Jedino krupno političko, ideološko pitanje izbora 2018. godine, a koje je zavisilo od nas, bilo je pristupanje ili nepristupanje NATO. Na ovim izborima je potisnuto i pored, ili možda baš zbog rata u Ukrajini.

Jedino ključno pitanje trenutno, a na koje takođe mi kao kolektivitet imamo uticaj, jeste odnos prema nelegalnom okupacionom namjesniku, Kristijanu Šmitu. On je za mene razmaženi histerik iz NJemačke, odnosno obrnuto neproporcionalni gastarbajter; dok postoje snage u Srpskoj koje ne misle sasvim tako. NJena sudbina će se dalje odlučiva-

ti na ovom pitanju, a sve ostalo što vidimo na političkoj sceni su fraze i opšta mjesta. **Birače prije da uznemiravaju neoriginalnošću i bljutavom uopštenošću, nego što ih mobilišu na glasanje.** Prilikom biranja aktuelnog saziva Narodne skupštine, nijesmo imali luksuz da se bavimo kakvim ozbiljnim pitanjima, programima i obećanjima; već je poli-

tički život bio sveden na morbidnu estradu. Opasno naporan teror manjine nad većinom, teška i jednostrana medijska histerija, krupne bukačke riječi i srozavanje izbornog pitanja na: Ili si sa nama, ili si sa ubicama. Na nerazjašnjenju smrti mladića iz Banje Luke, četiri godine kasnije je ostala zato već propala politička partija. Najmanje dva udruže-

nja građana, u najmanje dvije zemlje (Efbih i Austrija), te tone patetičnih i tendencioznih članaka, priloga, intervjua. Danas glavni sponzori ovog dešavanja ne vide više posebnu korist od korisnih idiota, koji su dizali stisnutu pesnicu na Trgu Krajine. U medijima su tek ponekad, u sklopu koordinisane podrške u provođenju neke im „akcije“. Kao i svi drugi Nevladinići. Desetak ljudi se ne sastaje više na „Davidovom trgu“ svaki dan kako su obećali. Niti ko to prati. Bave se hortikulturnim i ambijentalnim intervencijama na desnoj obali rječice Crkvene, desetak metara od njenog ušća u Vrbas.

Davidijanci su usahnuli na ono odakle su postali. Grupa na Fejsbuku sa po par stotina lajkova na neku od objava. Tamo možemo ispratiti kako se nekadašnja ekipa hrabrih i beskompromisnih „rušilaca zločinačke države“ bavi maloprivredničkim djelatnostima u nevladinom sektoru. Vozaču štand sa lecima, prijevscima i brošuricama; karavan-sarajstanišući po gradovima Srpske i Efbih. Ali ne za svoje učešće na izborima, kao što je to bilo za lokal 2020. godine. Njihovo ptezanje u svrhu džoke- ra je izazvalo djelimičan efekat u Banjoj Luci, ali je učinak toga bio katastrofalan za opoziciju u ostatku Srpske. Bez Čavićevog prelijetanja imali su 10 poslanika manje u odnosu na 2014. godinu. Oni sada zato rade u sklopu „zagovaračke kampanje podizanja svijesti mladih o značaju izlaska na izbore, koje sprovodi Udruženje građana „Put Pravde“ Banja Luka, osnovano od stra-

ne aktivista neformalne grupe građana „Pravda za Davida“.

I to je sve. Hvala na pažnji.

O Davidu i njegovoj sudbini više se ništa konkretno ne priča. Glavni razlog je što se u ovakvom slučaju i nema šta pričati. Da se šta moglo riješiti, riješilo bi se. Kao što nije u slučaju, recimo, smrti Lane Bijedić. Ako ovo ime još bilo ko pamti, jer je njena mistična smrt nešto kasnije, definitivno manje bitna. Ne priča se, jer je slučaj Dragičević preuzelo tzv. Tužilaštvo BiH. A svoje se meso ne jede. Taj manevar prenosa nadležnosti je bio osnovni parainstitucionani cilj ove akcije. Za razliku od političkog, ovaj je ostvaren. Napravljen je presedan po kojem ovo tobožnje tužilaštvo može preuzimati slučajeve iz Srpske, koji ni na koji način nijesu u njegovoj nadležnosti. Čak ni po nametnutom zakonu, po kojem ga je oktroisao kao ustanovu OHR. To je ključna tekovina i pobjeda okupacionih vlasti, na koju su domaće ne samo pristale bez borbe, već su to i same zagovarale po principu – muko moja, predi na drugoga.

U pitanju je zanimljiv društveni fenomen. To što mehanizmi njegove nagle prijemčivosti na generalnu populaciju nijesu istraženi, posebno na mlade, velika je opasnost za naše društvo u budućnosti. Još je veći problem, što taj okidač za javnu društvenopolitičku histeriju još radi.

Upitao sam nedavno, ako je na završnom predizbornom skupu pod firmom Pravda za Davida 2018. godine bilo 40.000 ljudi (kao što

neki do danas lažu sami sebe, jer druge ne mogu), onda je na koncertu Bijelog dugmeta početkom mjeseca bilo bar 80.000? Sprdajući se, naravno, sa medijima Efbih, Hrvatske i Nevladinića, koji su za ne više od 8.000 prisutnih, tvrdili da je trećina naseljenja Banje Luke. Ne samo da su laž prenijeli, već je ponavljaju kao i onu da je neko naredio „nesrbima“ da nose bijele trake u Prijedoru 1992. godine. Prosta logika, izvučena na osnovu fotografija Trga Krajine iz vazduha, gdje se vidi da je Bregoviće-vaca bar duplo više od Davidijanaca, izazvala je političke stjenice da izgmile iz alfanumeričkih rupa. Bez ikakvih argumenata, potpuno istim metodama, diskvalifikuju, vrijeđaju i otvoreno prijetje fizičkim nasiljem.

Isto raspamećeno bacanje osedlanog juneta izaziva i mogućnost da pitate: Gdje je „snimak“? Naime, otac Davida Dragičevića je tvrdio sa „državne televizije“ (FTV2) da „ima snimak“, koji dokazuje da je Policija RS otela, mučila i ubila. I nije on problem. Sudo-

vi pod kontrolom okupatora su već presudili kako „otac žrtve“ može da kleveće, uznemirava, targetira napada i vrijeđa nekažnjeno. Problem je što niko od medija koji je tu priču lansirao i podgrijavao, nema kičmu da javno podsjeti na to. Posebno da pita gdje je snimak? Trebamo utvrditi zajedno kako je očajni čovjek lagao i svjesno ometao istragu o ubistvu sopstvenog djeteta. Čisto da nam se ne ponavlja.

Ali ne. Postoji jak poriv u tim osobama, da im je dozvoljeno nasilje, pa i fizičko, ukoliko se za povod političke kampanje uzima neka osjetljiva priča iz crne hronike. Na privremeno okupiranom Kosovu i Metohiji, pet muškaraca je satima silovalo jedanaestogodišnju djevojčicu. To je izazvalo proteste, za koje sam rekao da se lako mogu razbiti, ukoliko im se kaže da je djevojčica Srkinja. Što ne znam da li je, ali na tu izjavu nastaje apokalipsa među Nevladinićima. Bezdušni ste, poremećeni, fašisti i slično; bez obzira što u Prištini nije bilo protesta kada je u Goraždevcu,

recimo, pucanjem iz automata u avgustu 2003. godine ubijeno dvoje, a četvero srpske djece teško ranjeno dok su se kupali na rijeci. Tačnije, bilo je demonstracija. Ali godinu kasnije i zvale su se „Martovski pogrom“.

„Dešavanje ženskinja“ u Prištini je unutaršiptarski politički obračun za koji je izabran taj povod. Ostavke su dan kasnije podnijeli direktor kosovske policije i direktor Uprave za postupanje sa zatvorenici i maloletnicima, tako da je to jasno. Kolektiv za feminističku misao i akciju je organizovao proteste sada, a glava MUP* Dželjalj Svečlja, kaže da je curica silovana ne samo tokom juna i avgusta, već kupovana i prodavana više od godinu dana. I takva komplikovana pozadina je iza većine ovakvih slučajeva.

Zato nam cilj mora biti da prvo spriječimo medijsko silovanje predizborne kampanje ove godine, kao prvi korak ka suverenitetu i donošenju Zakona o registraciji stranih agenata. Tek tad će izbori biti slobodni, fer i demokratski.

Panika u bijeljinskom PDP-u

СПОРАЗУМ

о заједничкој сарадњи до локалних избора и подршки заједничком кандидату за градоначелника града Бијељина на Локалним изборима 2020. године

Закључен дана, 13.03.2020. године, између:

1. САВЕЗА НЕЗАВИСНИХ СОЦИЈАЛДЕМОКРАТА, кога заступа предсједник Градског одбора Бијељина Недељко Ђорић (у даљем тексту: СНСД) и
2. ПАРТИЈЕ ДЕМОКРАТСКОГ ПРОГРЕСА, коју заступа предсједник Градског одбора Бијељина Славиша Марковић (у даљем тексту: ПДП).

SLAVIŠA MARKOVIĆ U STAHU ZA POZICIJU

„Milorade, protiv Jelene nemaš šanse, predaj se na vrijeme“, ovu rečenicu je izjavio je predsjednik Gradskog odbora PDP-a u Bijeljini Slaviša Marković na stranačkom skupu u tom gradu. Očekujući veliku podršku prisutnih Marković se iznenadio zbog mlakog aplauza. Ova populistička izjava ispucana je iz dubine malog mozga lokalnog predsjednika partije, koji građanima Bijeljine i nije baš poznat po stabilnim stavovima, već po vječitoj želji za ličnim udomljavanjem pa tek onda o interesima ostalih u partiji. „Ja sam ubjeđen da će Milorad Dodik 2. oktobra ovdje da padne. Sve ovo vrijeme smo pokušavali pobijediti i SNSD i Milorada Dodika i uvijek nam je to 'malo falilo'. Kada sam se oženio prije deset godina,

Već pojeo žabu

Slaviša Marković je zaposlen kao stručni saradnik za odnose sa javnošću u Fondu penzijsko-invalidskog osiguranja (PIO) Republike Srpske, gdje godinama služi direktoru koji je iz SNSD. Poznat je i po žurkama sa političkim suparnicima u vrijeme

zabrane okupljanja zbog korone, a ono što želi da izbriše iz svoje biografije je sporazum sa SNSD - da zajedno učestvuju u kampanji za lokalne izbore 2020.godine te da podržavaju i zajedničkog kandidata za gradonačelnika. Taj famozni sporazum potpisan je u martu 2020.godine i nikada nije nije poništen,

a čak je na osnovu njega ostavljen prostor da se novim sporazumom regulišu i dalja prva i obaveze stranaka potpisnica sporazuma.

Tadašnji predsjednik Gradskog odbora SNSD Nedeljko Čorić izveo je Slavišu Markovića na čistinu tako da su sve njegove buduće izjave samo puka borba za op-

stanak na poziciji predsjednika PDP-a u Bijeljini. Marković je pojeo žabu i nametanjem kandidature Milošu Stanišiću koji je to mjesto dobio nakon samo nekoliko dana od dolaska u PDP iz DNS-a.

Da nije bio siguran u sebe i svoju poziciju govori i podatak da je predao kandidatskih listi

PDP za poslanike čekao tik pored zgrade CIK-a u Sarajevu. Marković je molio Jelenu Trivić da mu pokaže spisak i redni broj kandidata, potvrđujući da se on o tome nije pitao ama baš ništa. Eto razloga zbog kojeg Marković sada traži da Milorad Dodik digne ruke u vis i preda se pred Jelenom Trivić. M.G.

SRIJEDOM U 20:00

IMATE RIJEČ

sa Milijanom Kos

**Kad loš
političar
upropasti
stranku**

Propao špalir MILANA RADOVIĆA

Od brojnih političkih želja Milana Radovića malo koja se ostvaruje. Iako je do stranačke pozicije u posnulom SDS-u došao na mala vrata i uz veliki novčani iznos, nije iskoristio priliku da se što bolje pokaže kod partijskih kolega, a još manje su ga prihvatili građani. Medijski radnici se dobro sjećaju njegovih darova na kojima nije štedio dok je plivao u bankarskim vodama, sve kako bi osigurao dobar PR. Nije ga to spriječilo da na početku predizborne kampanje saopšti da on, navodno, ne zna da se promovise?! „Nažalost, samopromocija je nešto u čemu nisam vješt“, slagao je, ne

trepnuvši, ovaj prebogati zamjenik predsjednika SDS-a u obraćanju građanima. Dematuje ga i posljednji skandal koji je izazvao na stranačkoj konvenciji u Bijeljini, 2. septembra. Od partijskih kolega Radovićev PR tim tražio je da budu statisti u njegovom loše režiranom predizbornom spotu. Oko 400 članova SDS-a iz svih krajeva Srpske trebalo je da glume publiku, koja „srdačno i uz pljesak pozdravlja“ Radovića. Većina je, uz vidno negodovanje, odbila pokušaj zloupotrebe stranačkog skupa i ponižavajuće namjere Milana Radovića da se reklamira preko leđa stranačkih kolega, od koji su mnogi kandidati kao i

on. Demonstrativno su se razili, posebno nakon što je Radovićev „režiser“ tražio da oni koji su ostali u sali nekoliko puta ponavljaju scenu njegovog prolaska kroz špalir.

Lobira za premijersku funkciju

Ovaj nekadašnji bankar, a danas nosilac liste SDS-a za Narodnu skupštinu Republike Srpske u Izornoj jedinici tri, pokušava istovremeno da uvjeri građane da će živjeti bolje, samo ako on bude raspolagao budžetskom kasom, a koju oni pune. Iako je do izbora novog mandatar ostalo najmanje tri mjeseca, Radović se već sada ponašao kao budući premijer. Pa

tako lobiranja nisu pošteđeni ni gotovo neaktivni članovi SDS-a, koji ovih dana dobijaju pozive iz Radovićevog ličnog izbornog štaba, koji je formirao, iako nije kandidat ni za jednu od inokosnih funkcija. Traže odgovore na nekoliko pitanja, među kojima je i sugestivno: „Koga vidite na mjestu premijera?“ Sigurno mu se nisu svidjeli odgovori poput onih da bi Milana Miličevića rado vidjeli na mjestu predsjednika Vlade. Na te i slične odgovore dobijali su sugestivno potpitanje: „Zašto ne biste da to bude Milan Radović?“ Uvjedivanje u anketiranju građana nije praksa, ali očito da Radović ne gubi vrijeme. Či-

njenica je da mandatar za sastav Vlade predlaže predsjednik Republike tek nakon što skupštinska većina osigura najmanje 42 glasa za njegov izbor u Narodnoj skupštini Srpske.

Babalj i Pandurević izostali

Nije samo Radović uništio SDS-ovu stranačku konvenciju u Bijeljini, kojom su ozvaničili početak predizborne kampanje uoči izbora 2. oktobra. Improvizaciju i loš scenario zasjenila je činjenica da skupu nisu prisustvovali Aleksandra Pandurević i Darko Babalj, koji je nosilac liste SDS-a za Parlament BiH. G.A.

Nikad nisi sam kad si onlajn

Neko nas posmatra, neko nas stalno gleda!

Svaka veb stranica koju posjetite i svaka aplikacija ili usluga koju koristite ima mogućnost za prikupljanje podataka o vama. Vaš internetski profil raste iz dana u dan od oglasa na koje kliknete do istorije pretraživanja. Fejsbuk, Instagram, Pejpal, Jutjub, Ibej, Gugl i TikTok. Ovo su neka od najvećih imena u IT tehnologiji, s milijardama aktivnih korisnika širom svijeta. Vjerojatno imate otvorene račune kod nekih od njih ili možda kod svih. Jeste li pročitali sitna slova prije nego što ste pristali na njihova pravila o politici privatnosti? Većina ljudi nije i ne zna šta je tačno navedeno.

Koji podaci o vama se prikupljaju?

Prema istraživanju Pewa, 97 % Amerikanaca kaže da su zamoljeni da odobre pravila koja se odnose na privatnost. Ipak, samo mali broj odraslih osoba kaže da uvijek (9%) ili često (13%) čitaju politiku privatnosti firme na internetu prije nego što pristanu na njihova pravila.

I 38 % odraslih osoba navodi da ponekad čita ova pravila, ali 36 % potvrđuje da nikada ne čita politiku privatnosti prije nego što se složi sa napisanim. To uopšte nije dobro.

Postoji popis od 200 najinvazivnijih aplikacija u smislu prikupljanja podataka. Najgori prekršaji se odnose na segmente ličnih podataka, kao što su vaše ime, načini plaćanja, precizna lokacija, kupovina, kontakti, istorija pregledavanja i pretraživanja, dijagnostika i još mnogo toga.

Najuporniji su...?

Fejsbuk mesendžer je najinvazivnija komunikacijska aplikacija koja zahtijeva dopuštenje za čak 32 segmenta koji se odnose na naše podatke. Pejpal je naučnija finansijska apli-

kacija koja prikuplja 26 aspekata po pitanju naših ličnih informacija. Ibej aplikacija za e-trgovinu prikuplja 21 podatak o nama.

Glasdor je aplikacija za upravljanje ljudskim resursima i zaposlenima koja najviše gladije podacima, a zahtijeva ih takođe 21. Gugl disk prikuplja 19 segmenata ličnih podataka. Treba podsjetiti i da je TikTok ranije bio optužen za špijuniranje i slanje američkih podataka Kini.

Kako brzo skenirati uslove pružanja usluge?

Uvijek ćete se odreći neke privatnosti kada koristite aplikaciju. Pravila o privatnosti i uslovi pružanja usluge aplikacije objašnjavaju

koje podatke prikupljaju i gdje te informacije idu. Ako nećete pročitati cijelu informaciju, umjesto toga isprobajte ovo zaobilazno rješenje: Otvorite uslove pružanja usluge (ToS) na računaru. Pritisnite Ctrl + F na Windows ili Cmd + F na Macu.

Potražite pojmove kao što su "GPS", "fotografije", "treća strana", "kolačići" i "praćenje".

Ako vam je zbog nečega neugodno, izbrišite aplikaciju ili je nemojte preuzeti ako još niste.

Još jedan način zaštite vaše privatnosti

Kad god date svoju adresu e-pošte, izlažete se neželjenoj pošti i zlonamjernom softveru prerusenom u legitimne poruke. Izbjegavajte veb stranice za pretraživanje

traživanje, prije isključivanja morate potražiti svoje podatke. Ovo je duži proces nego inače i zahtijeva malo strpljenja. Evo kako isključiti sistem pretraživanja:

Idite u publicrecords.searchsystems.net

Unesite svoje ime, prezime i državu u navedena polja. Pročitajte sitni natpis o nekorištenju informacija i dodirnite - slažem se. Pronađite svoje podatke u rezultatima pretraživanja i kliknite vezu. Kopirajte vezu na URL. Sada idite na publicrecords.searchsystems.net/opt-out.php ili dodirnite - ukloni moje zapise pri dnu početne stranice sistema pretraživanja. Unesite svoje ime i adresu e-pošte i zalijepite vezu na podatke koje ste ranije kopirali. U dijelu - razlog za uklanjanje recite jednostavno istinu. Ne želite da vaši lični podaci budu dostupni putem ove web stranice.

Unesite kôd da biste dokazali da niste robot i odaberite - pošalji zahtjev. Pazite na e-poruku s potvrdom. Pričekajte nekoliko sedmica da se vaše informacije raščiste. Ako trebate kontaktirati Search Systems, idite na publicrecords.searchsystems.net/contact.php.

Kako se „izbaciti“ iz sistema

Kao i na mnogim web-mjestima za pre-

Što veće to bolje? Na kuće mislimo! Mnogi će reći da kuća nije uvijek i dom, jer morate pripadati tamo gdje želite da „svijete gnijezdo“. U različitim krajevima svijeta i kulturama zastupljeni su različiti standardi kada je u pitanju stanovanje. Uključujući i broj kvadarata. Tako stanovnici Hong Konga žive u domovima koji imaju u prosjeku 48 metra kvadratna. To je oko četvrtine površine prosječne kuće u Sjedinjenim Državama ili oko jedan posto prosječnog stambenog prostora u Republici Srpskoj. Postoje ljudi koji žive iznad prosjeka. Mnogo, mnogo, više. U svijetu se broj bogataša stalno povećava, a nisu to samo bankari, investicioni menadžeri, direktori velikih korporacija već i uspješni sportisti i slavne osobe iz svijeta zabave. Na posebnom mjestu su članovi kraljevskih porodica i predsjednici velikih sila. Stambeni kvadrati u njihovom vlasništvu mjere se hiljadama metara. Ipak, preskupe ili super luksuzne kuće posjeduje jedan posto najbogatijih osoba na planeti. Njima je to dom iz snova, jer na jednom mjestu, osim prostranih soba, kupaonica, garaža, imaju i bazene, saune, teretane, košarkaška i teniska igrališta, vinske podrumne, kino, vrtove... Sve na dohvat ruke. U nastavku otkrivamo i koja je to najveća kuća na svijetu!

1. Istana (palata) Nurul Iman

Uvrštena je u Gini-sonu knjigu rekorda kao najveća kuća na svijetu,

sa procijenjenom cijenom od 1, 5 milijardi dolara i površinom od 2.152.782 kvadrata. Nosi titulu najveće rezidencije u privatnom vlasništvu i dom je sultana od Bruneja, Hasanala Bolkiaha, kao i sjedište tamošnje vlade. Najveća

i najskuplja nekretnina na svijetu smještena je u blizini glavnog grada Bruneja, Bandar Seri Begavana. Nevjerovat-

no, ali ima čak 1.788 soba, od čega samo 257 kupatila, a do svakog njenog kutka se dolazi uz pomoć 18 liftova i

34 mermerna stepeništa. Unutrašnjost je ukrašena kineskom svilom, italijanskim mermerom i engleskim lusterima, a mnogi detalji su naglašeni zlatom, dok zidove krase zavidna kolekcija umjetničkih djela. Za opuštanje su sultanu i njegovoj porodici na raspolaganju pet bazena, kao i helidrom. Ova nevjerojatna ekstravagantna građevina sagrađena je uz rijeku, a noću osvijetljena sa oko 55.000 sijalica (koliko li je račun za struju?!), pa izgleda kao palata iz bajke. I štale za sultanove konje su klimatizovane! U podzemnu garažu sultan može da smjesti oko 100 automobila, od kojih je veliki broj unikatnih. Dug je niz svega onog što posjeduje sultan od Bruneja.

2. **Rezidencija Antilia**
Idemo u Indiju, gdje se nalazi druga po veličini kuća na svijetu, koja pripada Mukeshu Ambaniju, najbogatijem čovjeku u toj državi. Procijenjeni troškovi njene izgradnje iznosili su oko 2 milijarde dolara i time je svrstavaju odmah iza Bakingemske palate. Antilia izgleda kao futuristički toranj usred Mumbaija. U pitanju je ekstravagantni neboder sa 27 spratova, visok oko 173 metra.

Osim soba, posjeduje i pozorište koje može da primi 80 ljudi, plesnu dvoranu, tri helidroma, garažu sa 168 automobila, spa centar, više bazena, devet liftova, sobu za kontrolu vazdušnog saobraćaj, kao i „ledenu sobu sa vještačkim snijegom“ i hram. Za Antiliu kažu da je možda najekstravagantnija kuća ikada napravljena. Četvorogodišnji proces izgradnje ove raskošne rezidencije završen je početkom 2010. godine. U prvim danima, pa čak i nakon završetka, građevina je užasнула stanovnike Indije. Uzimajući u obzir da više od polovine građana živi sa 2 dolara dnevno, nije teško bilo zamisliti kako gledaju na Antiliu, koja je tako nazvana po mističnom gradu Atlantide. Posljednja četiri nivoa kompleksa su isključivo posvećena visećim baštama i daju mu ekološki status.

3. **Imanje Biltmore**
Aktuelnu turističku atrakciju, imanje Biltmore u Ašvilu u Sjevernoj Karolini, izgradio je Džordž Vašington Vanderbilt II 1895. godine. Bogatstvo Vanderbilta došlo je od brodova, željeznica i nekretnina. Imanje Biltmore prostire se na parceli od 2,194 hektara. Ova rezidencija ima četiri etaže koje sadrže 250 soba, biblioteku od 23.000 knjiga, 65 kamina, 43 kupaonice, unutrašnji bazen i tri kuhinje. Vila je procijenjena na od 37 miliona dolara i trenutno je u vlasništvu Billa Cecilia Jr. Biltmore, ili kako ga nazivaju - najveći američki dom, obiluje elegancijom i podsjeća na francuski renesansni dvorac. Osim kuće, imanje ima i prekrasne vrtove, koji uključuju jednu od najkompletnijih kolekcija azaleja u zemlji. Biltmore je također mjesto gdje ćete pronaći najposjećeniju vinariju u zemlji. Možete živjeti ili imati svoje vjenčanje na ovom imanju sve dok ga plaćate, ali pazite: nije jeftino.

4. Vila Safra

Smještena u Sao Paulu u Brazilu, vila Safra izgrađena je 1895. godine i u vlasništvu je Vicky Safra, koja je kupila kuću sa suprugom Josephom Safrom, koji je preminuo 2020. godine.

Safrasi su bankarska porodica, o kojoj, po njihovoj želji, u javnosti ima jako malo podataka. Isti slučaj je i kada je u pitanju njihovo prebivalište. Procjenjuje se da vila Safra sadrži 130 soba te unutrašnje i vanjske bazene. Jedna je

od najskupljih nekretnina na svijetu, procijenjene vrijednosti 750 miliona dolara.

5. Witanhurst

Ova velika vila nalazi se u Highgateu, u sjevernom Londonu. Procijenjena je na 450 miliona dolara i druga je po raskoši privatna kuća, ako se tako može nazvati raskošno imanje. Izgrađena je 1920. za ser Artura Krosfilda. Bila je zaboravljena i zanemarena sve dok je preduzetnik Andre Gurjev, 28. najbogatiji čovjek Rusije, nije kupio 2008. godine i potpuno je obnovio. Na tri sprata smješteno je 65 soba, pozorište, bazen, sauna, salon za masažu, plesna dvorana, kineska soba... Mediji u Londonu su je zvali i „kuća tajni“. Podsjeća na veličanstvenost Versaja. Da se pozlati žuti i plavi plafon trebalo je šest mjeseci rada!

6. Vila Leopolda

Smještena na francuskoj rivijeri u Francuskoj, Villa Leopolda izgrađena je 1931. godine. Raskošno imanje je skriveno od znatizeljnih pogleda. Brazilska milijarderka Lily Safra naslijedila je ovu luksuznu nekretninu od svog pokojnog supru-

ga, bankara Edmonda Safre, prije nego što ju je prodala 2008. godine. Ima 19 spavaćih soba, 14 kupaonica, 12 bazena, helidrom... Vila ima i fascinantnu istoriju. Belgijski kralj Leopold II. (1835 – 1909.), po kojem je dobila ime, sagradio je ovaj objekat prije nego što ga je poklonio svojoj ljubavnici. Kralj je imao 65 godina kada je upoznao 16-godišnju Blanšu u Parizu, gdje je ona navodno radila kao prostitutka. Kada je Leopold umro, Blanša je iseljena iz vile, a njegov brat kralj Albert I postao je novi vlasnik. Tokom Prvog svjetskog rata vila je korištena kao vojna bolnica. Procijenjena je na 750 miliona dolara, što je čini jednom od najskupljih kuća u Europi.

7. Pensmore - Highlandville

Nevjerovatni dvorac astrofizičara Stevena Huffa, inspirisan je nuklearnim bunkeorom! Profesor je radio za američku Centralnu obavještajnu agenciju (CIA). Godine 2008. započeo je gradnju objekta, skrivenog u šumi, koji će, kako je zamislio, biti otporan gotovo na sve, od prirodnih nesreća do eksplozija bombi.

Koliko ste ih imali do sada?

Otkrivamo koji je „magični“ broj seksualnih partnera!

Kažu da, kada muškarac podijeli svoj broj seksualnih partnera, treba da prepolovite tu cifru. Kod žena treba da udvostručite i tako dobijete stvarni broj njihovih seksualnih partnera. Očigledno, „jači pol“ ima tendenciju da previše uljepšava stvari pa izgledaju seksualno iskusniji. Žene, s druge strane, smanjuju broj partnera u krevetu kako ih ne bi smatrali promiskuitetnima. Ali, koliko je seksualnih partnera previše? Illicit Encounters anketirao je više od 1.000 ljudi, pitajući ih koliko bi ljubavnika voljeli da novi partner ima iza sebe. Trideset i osam odsto žena i 37 odsto muškaraca reklo je da je idealan broj između osam i 12 partnera. Najpopularniji odgovor bio je - 10 partnera!

Prema ovoj anketi, ako žena ima više od 10 seksualnih partnera to nije prihvatljivo i biće označena kao „laka“, navodi portal Latina. Ali, ako imate manje od 10 seksualnih partnera, onda ste neiskusne. I pogodite šta još? Muškarci su oprezniji prema ženama čiji je broj veći od 10. Miriše li vam ovo na dvostruke standarde?

Šta tačna cifra stvarno govori o vama?

Ponekad ćete htjeti uzvikivati svoj odgovor o broju seksualnih partnera svakome ko to želi slušati, a drugi put biste radije puzali ispod stijene i umrli nego otkrili tu tajnu. Ali niko osim vas (a možda i vašeg doktora), nema pravo znati taj broj. I nemojte se ni zamarati brigom o prosječnom broju seksualnih partnera koje ste imali do 30, 40 ili čak 100. godine!

Istraživanja pokazuje da "žene i muškarci lažu o tome u gotovo svakoj seksualnoj studiji - sve u skladu s onim što doživljavaju kao očekivanja od svog partnera".

TRI razloga zašto broj uopšte nije važan

1. To nije takmičenje

Prva stvar koju će neko učiniti kada sazna sa koliko ste ljudi spavali jeste da će uporediti to s vlastitim brojem (priznajte, i vi ste to učinili). Niste zgodniji ili poželjniji, jer ste imali više partnera, a niste neviniji ili čestitiji jer ste ih imali manje. Nijedna žena nije bolja od bilo koje druge žene.

2. Vaš „broj“ ne otkriva ništa o kvalitetu vašeg seksualnog života

Možda ste se seksali samo s jednom osobom, ali seksate se s njom svaki dan, ili ste se možda seksali sa stotinama ljudi, ali svi su bili veze za jednu noć. Koliko ste partnera imali ne govori ništa o tome koliko ste seksa imali. Ako ste bili s puno muškaraca, ali nikada niste doživjeli orgazam, prilično je teško reći da ste išta bolji ili lošiji od djevojke koja je doživjela nevjerojatne orgazme sa samo nekoliko različitih partnera. Mnogo je važnije zabaviti se i uživati nego zadržati rezultat. Posvetite se svakom pojedinačnom iskustvu, a ne ukupnoj cifri.

3. Prošlost je prošlost

Ne dopustite da vas prošlost definiše (pogotovo ako žalite zbog nekih njenih dijelova). Zašto bi bilo važno koliko je još momaka bilo prije tvog sadašnjeg partnera? Važan je vaš trenutni status veze. Svi griješe, ali važno je da učimo iz prošlosti. Sve dok donosite pametne odluke u vezi sa sigurnim seksom, bilo koji trenutni ili budući partner ne bi trebao brinuti za bilo koga s kim ste bili prije njih. I najvažnije, broj je – samo broj.